

1921-08-04

SENDER

Elof Risebye

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Sindal, Hotel Sindal

Recipient's location:

København

Mentioned locations:

Sindal Kirke

Sindal

Archive:

Mappe 82 nr. 4 a -d

TRANSCRIPTION

4 Aug. 21

Hr. Professor Joakim

Skovgaard. -

Jeg har ofte villet skrive til professoren for at fortælle lidt om mit arbejde, men naar man skal skrive til sin lærer er det altid som om man i det øjeblik viser sine ting frem og saa syntes jeg hver gang at der ikke var nok endnu, - nu er jeg imidlertid bange at professoren rejser inden jeg har skrevet, derfor skynder jeg mig nu, og haaber dette naar professoren. Jeg er i kirken fra tidlig morgen til sen aften, og jeg slider i det af al min ævne, det er i grunden et saare stort

●2●

ansvar saaledes at skulle skabe noget der bliver staaende og vidner om kunstneren, det kan nok gøre en lidt ængstelig, men jeg er usigelig taknemlig for min opgave, og jeg er alligevel ikke bange, jeg gør hvad jeg kan og hvad jeg føler og tænker, og det gør mig tryk, - ja, koret er jo ikke stort, og billederne er nær paa, men øjet falder naturligt paa dem, og lyset er meget godt, ikke helt godt, der er temmelig mørkt omkring alteret, - jeg er omtrent færdig med een væg nu, det er den venstre med Bebudelsen og Daaben, og jeg tør nok sige at jeg synes det gaar meget godt, men jeg er heller ikke bange

●3● [Mappe 82 nr. 4B]

for at male om, jeg maler meget om, og kan ligefrem ikke gaa fra det, - nu kan jeg nok snart begynde at tage fotografier og sende professoren dem - med hjertebanken. - Bebudelsen var det første store billede jeg malte og nu er jeg næsten færdig med Daaben, i Bebudelsen er englens hoved nok pænt, jeg arbejdede meget med det, og nu kan jeg bruge det som ledetraad, - jeg maler mere dækkende end jeg før har gjort, uden at male pastost, - jeg mener bare [Overstreget: tættere] tættere, det giver et fyldigere indtryk, - det kan jo ikke nytte at jeg taler om alle de steder hvor det kunde være bedre, dem kan jeg se i søvne, og jeg ved

●4●

det jo kun alt for godt, - jeg vilde hellere tale om det jeg syntes er lykkedes for mig, for det skal jo opmuntre mig, det er englens hoved i Bebudelsen, maaske ogsaa Maria's, og saa har jeg jo gjort mig umage med hænder og fødder, - jeg gør mig i det hele taget vældig umage med det hele, og har ikke andet i mit hoved end Sindal kirke, - men jeg har ogsaa en bestemt følelse at jeg vil faa noget ud af det, - jeg tror saa stærkt paa det, og det er jo paa Sindal jeg bygger hele min fremtid, - jeg kan ogsaa føle at jeg selv gaar frem med opgaven det bedrer sig stadig, - i Bebudelsen, som jo var

det første er der nok noget tungt, tror jeg – Daaben er meget

●5● [Mappe 82 nr. 4C]

lettere malt og i det hele bedre, det billede er det jeg selv holder mest af, af dem alle, den knælende Kristus og den staaende Johannes, jeg har malt det hele saa godt jeg har kunnet, med stor kærlighed, den nøjne kristusskikkelse er jo en svær opgave, - jeg har malt saa friskt som muligt, og naar det er helt færdigt saa ved jeg at jeg ikke har kunnet gøre det bedre, - jeg vil ikke selv udtale mig om det, det er mit hjærtebarn, og jeg vil kun inderligt haabe at professoren kan finde noget godt i det, - men nu bliver jeg bange at jeg sidder her og maaske siger noget om mine billeder som ikke passer, saa jeg vil hellere tage det hele i mig igen, - og lade

●6●

professoren sige det hele, - men farverne ser professoren jo ikke paa fotografier, saa der kan jeg da sige at jeg holder alle tungere farver i de store billeder, og lader farverne blive lysere opefter, i friserne med de knælende engle og den øverste med de smaa engle, disse ere paa hvid bund for at gøre det saa let som muligt, jeg begyndte ogsaa at male de knælende engle paa hvid bund paa den ene side vinduet, og paa den anden side er der en let farve som baggrund, jeg ved endnu ikke hvad der er bedst, saa begge dele staar, ihvert fald bliver væggene lettere opefter, saaledes at de store billeder faar hele kraften, det tror jeg nok

●7●

er rigtigt, loftet skal jo ogsaa males saa jeg maa jo passe paa at det ikke bliver for tungt, - under vinduet havde jeg jo ikke bestemt noget, men saa fandt jeg i en bog et stykke [?] [?], det har jeg anvendt, nu er jeg spændt paa hvordan professoren vil synes om det, jeg tænker stadig paa at jeg maa gøre mit bedste, jeg vil jo saa inderligt have om der vankede et lille anerkende ord fra professoren naar jeg kommer hjem med alle fotografierne. Jeg er klar over at jeg ikke bliver færdig før i begyndelsen af oktober, men det passer jo ogsaa meget godt, - jeg maa huske at sige at jeg tog professorens draperier i forvaring inden jeg

●8●

rejste, og at jeg ogsaa har opbevaret billedet med de to kvinder" det vi blev saa stærkt "forelsket i, - jeg haaber ikke jeg her har trættet professoren med dette, det er jo lidt vanskeligt at skrive om billeder som professoren ikke ser, - jeg har en murer som er udmærket, han pudser hver morgen et stykke til mig, - og pudsen er det fineste jeg nogensinde har set, saa det er i orden, jeg har selvfølgelig alle mulige oplevelser med den grad af tørhed som er bedst til at male paa, det er meget vanskeligt at træffe lige det rette, - men naar jeg maler om, og det gør jeg meget lidt,

saa pudser jeg selv, og det bliver meget fint gjort, - jeg bliver dygtig i haandværket, og er helt stolt af det, - mine pensler er udmærkede

●9● [Mappe 82 nr. 4D]

der blev købt efter den pensel professoren gav mig, - jeg husker at professoren sagde man skal ikke samle paa rilikvier, - nej, men jeg synes beundringen for en elsket lærer er smuk, og at ville naa frem til samme højde er en drivfjeder, uden at man derfor skal "gøre ligesaa" – men i den henseende er jeg ubekymret, jeg har altid følt at jeg selv havde noget sige, det gælder kun at arbejde for at kunne blive moden til at sige det, og det er der læreren hjælper. – Jeg huskede paa professorens raad ikke at sætte prøvetegningerne i væggen men stifter, - saa har jeg fundet paa at fastgøre dem med en fugtig lerklat, - det gaar meget godt, - nu har jeg lige været

●10●

henne i kirken, og jeg kan ikke lade være med at sige, alligevel, at den nøgne kristusskikkelse er det bedste jeg endnu har lavet, men det er ogsaa den jeg holder allermest af, - jeg vil til slut ønske professoren et inderligt lykke paa rejsen" – og af hele" mit hjærte haabe paa et glædeligt gensyn

I ærbødighed,

Risebye¹

Adr. Hotel Sindal

Sindal.

¹ Maler Elob Risebye (1892-1961).

4 aug. 21.
Hr. Professor Jakob
Skovgaard.

Jeg har ofte villet skrive til
professoren for at fortælle lidt
om mit arbejde, men naar man
skal skrive til sin lærer er det
alltid som om man i det
øjeblik viser sine ting frem
og saa syntes jeg hver gang
at der ikke var nok indim,
— nu er jeg imidlertid bange at
professoren riper inden jeg
har skrevet, derfor skynder jeg
mig nu, og haaber dette
naar professoren. Siger i
kirken fra tidlig morgen til
som aften, og jeg slider i det
af al min anse, det er i
grundet et saare stort

ansvar saaledes at skulle skole
 noget der bliver stænde og
 vidne om kunstneren, det kan
 nok gøre en lidt anstændig, men
 jeg er usigelig taknemlig for
 min opgave, og jeg er alligevel
 ikke bange, jeg gør hvad jeg kan
 og hvad jeg føler og tænker, og
 det gør mig bryd, — ja, hvor
 er jo ikke sket, og lillederne er
 ude paa, men det falder naturligt
 paa dem, og lyset er meget godt,
 ikke helt godt, der er temmelig
 mørkt omkring alting, —
 jeg er omkring færdig med een
 bog nu, det er den eneste
 med Betænkelse og Døden,
 og jeg for nok sige at jeg
 synes det gaar meget
 godt, men jeg er heller ikke bange

for at male om, jeg mæler meget
om, og kan lige frem ikke gøre
for det - nu kan jeg nok snart
begynde at tage fotografier og sende
professoren dem - med lykønskningen.
- Betænkelsen var det første skridt
ville de jeg male og nu er jeg
næsten færdig med Oasen.
- Betænkelsen er enslens hoved
nok pænt, jeg arbejder meget
med det, og nu kan jeg bruge
det som ledetråd, - jeg
maler mere daktende end jeg
for har gjort, uden at male
pastor, - jeg mener bare ~~bettere~~
bessere, det giver et fyldigere
indtryk, - det kan jo ikke nytte
at jeg taler om alle de steder
hvor det kunde være bedre, dem
kan jeg se i søerne, og jeg ved

det jo kun alt for godt, - jeg vilde
 hellere tale om det jeg syntes
 er lykkeligst for mig, for det skal
 jo opmærksomme mig, det er en engelsk
 hvid i Betrudelsen, men her oppe
 Maria's, og saa har jeg jo gjort
 mig smage med hender og fødder,
 - jeg gør mig i det hele taget
 voldig smage med det hele,
 og har ikke andet i mit hoved
 end blindel kirke, - men jeg
 har ogsaa en bestemt følelse
 at jeg vil gøre noget ud af
 det, - jeg tror saa stærkt paa
 det, og det er jo paa blindel og
 bygge hele min fremtid, - jeg
 kan ogsaa føle at jeg selv går
 frem med op gennem det bedre
 sig stadig, - i Betrudelsen, som
 jo var det første er der nok noget
 langt, men jeg - Daalen er meget

lettere mælt og i det hele bedre,
 det vilde er det jeg selv holder
 mest af, af dem alle, den kende
 Kristus og den sagnende Johannes,
 jeg har mælt det hele saa godt jeg
 har kunnet, med stor kærlighed,
 den mine Kristuskirkelse er jo
 en stor opgang. — jeg har mælt
 saa fint som muligt, og
 naar det er helt færdigt saa vil
 jeg at jeg ikke har kunnet gøre det
 bedre, — jeg vil ikke selv udtale
 mig om det, det er mit hjerte, barn,
 og jeg vil kun inderligt ønske
 at professoren kan finde mig
 godt i det, — men nu bliver jeg
 bange at jeg sidder her og næsten
 siger noget om mine billeder som
 ikke passer, saa jeg vil hellere sige
 det hele i mig selv, — og lade

professoren sige det hele - men
forvare sin professoren jo ikke
paa fotografier, saa der kom jeg da
sige at jeg holder alle kunstige
fjerner i de store billeder, og lader
forvare blive ~~lyse~~ oppe, i
fjernerne med de kendende engle
og den vorte med de 3 man engle,
disse er paa hvid bund for at
gøre det saa let som muligt.

jeg begyndte ogsaa at male de
kendende engle paa hvid bund
paa den ene side vinduet, og
paa den anden side er der en
et fjerde som baggrund, jeg ved
endnu ikke hvad der er bedst,
saa disse dele staa, i hvert fald
blive væggen lettere oppe,
saaledes at de store billeder
gaa hele kraften, det tror jeg nok

en rigtig, løftet skal jo ogsaa make
 saa jeg maaske jo passe paa at det
 ikke bliver for tungt, — under vinduet
 havde jeg jo ikke bestemt noget, men
 saa fandt jeg i en bog et stykke
 engelsk vers, det har jeg anvendt,
 om jeg spandt paa hvordan
 professoren vil synes om det.
 jeg tænker stadig paa at jeg maaske
 gøre mit bedste, jeg vil jo saa
 indeligt have om den venskabelighed
 at ville anerkende ord fra
 professoren naar jeg kommer
 hjem med alle fotografierne.
 jeg er klar om at jeg ikke bliver
 færdig før i begyndelsen af oktober,
 men det passer jo ogsaa
 meget godt, — jeg maaske tænke
 at sige at jeg tog professorens
 draperier i forvaring inden jeg

rigte, og at jeg ogsaa har oplevet
 billedet "Hud de kvinder" det er
 blev saa stærkt forelsket i, — jeg
 haaber ikke jeg har haft professoren
 med dette, det er jo lidt vanskeligt at
 skille om billeder som professoren
 ikke ser, — jeg har en mure som er
 udmærket, han pudsar hver morgen
 et stykke til mig, — og pudsar er det
 første jeg nogen sinde har set, saa det
 er iorden, jeg har selvfølgelig alle
 mulige oplevelser med den grad
 af forked som er højest til at male
 paa, det er meget vanskeligt at
 kaffe lige det rette, — men naar jeg
 maler om, og det gør jeg meget lidt,
 saa pudsar jeg selv, og det bliver meget
 fint gjort, — jeg bliver dygtig i
 haandværket, og er helt stolt af
 det, — mine pudsar er udmærkede

der blev købt efter den pensel
 professoren gav mig, - jeg husker at
 professoren sagde man skal ikke
 samle på sildeske, - nej, men
 jeg synes kun dringen for en elsket lærer
 er smuk, og at ville have frem til
 samme højde er en drømtid.
 uden at man der for skal "gøre ligesom"
 - men: den hende og jeg udkynder,
 jeg har altid følt at jeg selv havde
 noget sagt, det gælder kun at
 arbejde for at kunne blive moden
 til at sige det, og det er der
 læreren hjælper. - Jeg huskede
 på professorens råd ikke at
 sætte penseltegningerne i væggen
 men skifte, - saa har jeg fundet
 dem at fastgjøre dem med en
 lækker lerkedel, - det gik meget
 godt, - nu har jeg lige været

herne i kirken, og jeg kan ikke
lade være med at sige, alligevel,
at den nye kirkes skikkelse er
det bedste jeg endnu har set,
men det er ogsaa den jeg holder
allermest af. — og jeg synes det
gaar fremad, — jeg vil til
slut ønske professoren et
niderligt lykønsning —
og af hele mit hjerte ønske
jætte et gladeligt gensyn
i albidighed.

Riseby
Adr. Hotel Sindal
Sindal.